

GJALLARHORNET

Utges av Svenska Arkeologiska
Samfundet

Årgång 32. Nr. 3. 2013

En varm hösthälsning!

Hur ni ska gå tillväga för att söka medel ur Rosa och Valter Tengborgs stipendiefond och hos Svenska Fornminnesföreningen kan ni läsa om i detta nummer. Det innehåller även viktig information inför Nordic TAG som nästa år kommer att hållas i Stockholm mellan den 22–26 april. Om två nyutkomna böcker som berör Birka redovisar Nils Ringstedt som också meddelar att Jan Peder Lamm har tagit emot Litauiska republikens förtjänstorden. Grattis!

Ola Wolfhechel Jensen

ola.jensen@raa.se

Jan Peder Lamm har fått Litauiska republikens förtjänstorden!

(Intervju av Nils Ringstedt med Jan Peder Lamm i augusti 2013)

I juli 2013 kallades Jan Peder till Litauen för att motta Litauiska republikens förtjänstorden av Litauens president! Jag fick möjlighet att intervjua Jan Peder i augusti. Här följer hans berättelse.

”Jan Peder – Du har fått en förtjänstorden av litauiska presidenten. Kan Du berätta om detta och hur ceremonien gick till?”

”Medaljen fick jag ta emot vid det ordensregn som ägde rum den 6 juli 2013 i presidentpalatset i Vilnius i samband med nationaldagen. Presidenten heter Dalia Grybauskaitė och är bl.a. känd som en litauisk Mrs. Thatcher. Hon har också svart bälte i karate och är nu föreslagen till en hög tjänst i EU.

Förutom till mig delade hon ut ordnar och medaljer till kanske 30 personer, mest militärer men också gamla partisaner och även en del humanister. Utdelandet började kl 10 och gick till så att man ropades upp, fick hälsa på presidenten, blev dekorerad och fotograferad dels då man hälsade på presidenten, sedan då man dekorerades och sist tillsammans med eventuell familj eller andra medföljande. Sedan följde en mottagning med vin och snittar. Efter ceremonin begav presidenten sig till torget utanför palatset och talade till folket. Där paraderade kontingenter från försvaret och olika organisationer. Det sköts salut med en gammal kanon med betjäning i uniformer från Napoleons tid. Där var många andra fint klädda statister i historiska dräkter. Kl 14 hade presidenten ytterligare en uppgift, nämligen att inviga nationalmuseets nya lokaler som inryms i det återuppbyggda storfurstepalatset alldeles intill katedralen. Det är en ståtlig byggnad som efter att ha bränts ned för länge sedan utgrävts av arkeologer (källarvåningen) och återuppbyggts. Källarvåningen har behållit sin ruin-karaktär och fungerar som en arkeologisk utställningslokal. Allting superfint och gediget gjort.”

”Varför fick Du denna fina förtjänstorden?”

”Varför jag blev dekorerad kan man ju fråga sig men faktum är att jag mycket länge intresserat mig för de baltiska folkens öden och äventyr. Kanske började det 1959 då jag deltog i Helgöundersökningarna och delade en liten sportstuga med Valdemar Ginters, som varit chef för Lettlands Nationalmuseum och hade mycket spännande att berätta för oss studenter. Till saken hör att han var en av de letter som också grävt i Apuolė på 30-talet. Inte långt därefter blev jag bekant med Birger Nerman som inte

precis höll tyst om sitt baltiska engagemang och berättade mycket om sina grävningar i Grobin, Apuolė och Wiskiauten.

1971 fick jag efter Birger Nermans död av hans dotter Agneta Lundström överta ansvaret för att publicera faderns efterlämnade manuskript om den svensk-litauiska undersökningen 1929-1931 av fornborgen Apuolė i Kurland strax innanför gränsen mot Lettland. Denna gjordes av Nerman och medföljande svenska studenter (Jan Erik Anderbjörk, Elis Behmer Bellander, Erik Sörling, Karl Alfred Gustavsson) och från litauisk sida av generalen Vladas Nagevičius som till undersökningen bl.a. som grovarbetare medförde en pluton soldater. Nerman gjorde mycket ingående fältanteckningar och generalen mera rapsodiska. Efter grävningarnas avslutande fördes fyndmaterialet till Stockholm för konservering där det på grund av de politiska händelserna med världskrig och ockupationer blev liggande. Som du vet lyckades jag omsider fullfölja mitt uppdrag att publicera undersökningen. Detta gjorde jag med den ägna hjälpen av FM Sigrid Fritzlen, framlidna FD Eva Hyenstrand Bergström och två litauiska kollegor (nuvarande prof. Gintautas Zabiela och nuvarande biträdande kulturministern Romas Jarockis - då det begav sig var de studenter och assistenter till den legendariske, också framlidne Dr Vytautas Kazakevičius som blev min mycket gode vän och den första litauer jag träffat).¹

Med Vytautas blev jag bekant någon gång på 70- eller 80-talet då han skrev ett brev till SHM och förhörde sig om någon arkeolog ville brevväxla med honom. Den personen blev jag. Breven handlade inte bara om arkeologi utan också om fiske eftersom Vytautas var lika passionerad av sportfiske som av arkeologi. Vytautas blev också en av de första baltiska efterkrigsstudenterna som kom till Sverige för att forska. Jag fick tillfälle att hjälpa honom och många andra baltiska arkeologistuderande att få inbjudan från Svenska Institutet och Vitterhetsakademien att för längre eller kortare tid komma till Sverige och studera. Självt kom jag 1991 första gången till Litauen, då i sällskap med Eva Bergström för att i Kaunas studera de fynd från Apuolė som förvarades där. Då hittade vi också generalens fältanteckningar som vi lyckades få översatta till tyska och i urval publicerade i Apuolėboken.

Förutom Apuolėprojektet har jag varit involverad i publiceringen av manuskriptet till ett av Litauens tidigaste arkeologiska arbeten. Det har namnet *Necrolithuanica* och sammanställdes 1863 av en färgrik tysk-baltisk adelsman vid namn Carl von Schmith som under sitt långa liv både deltagit i kriget mot Napoleon, varit officer, tulltjänsteman, läroverkslärare, numismatiker och arkeolog. 1880 besökte Oscar

¹ Se Nils Ringstedts anmälan av boken *Apuolė. Ausgrabungen und Funde 1928 – 1932* i Gjallarhornet 2010 nr 1.

Montelius Litauen och köpte då manuskriptet med tillhörande fornsaksamling av von Schmiths änka. Han överlät samma år sitt förvärv till Vitterhetsakademien. Manuskriptet återupptäckte jag i ATA och propagerade länge för dess publicering bl.a. på ett symposium i Nida i Litauen, på en utställning på SHM och i diverse uppsatser. 2006 blev det slutligen publicerat i Litauen av min vän Vytautas Kazakevičius. I övrigt har jag tillsammans med Jan Norrman genomfört flygfotografering av fornborgen i Apuolė, skrivit ett antal uppsatser som berör litauisk arkeologi, deltagit i litauiska symposier och medverkat i en vikingautställning och en runstensutställning som bl.a. visats i Vilnius”.

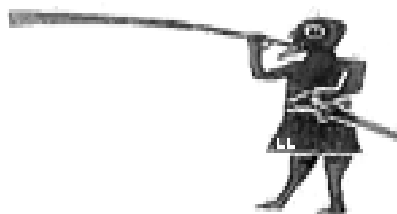
”Och sedan medverkade Du i en resa till Baltikum som ledamöter i Svenska Fornminnesföreningen och Svenska Arkeologiska Samfundet deltog i – eller hur?”

”Ja, det stämmer - 2011 anlätades jag av en resebyrå för att vara med och leda en turistgruppresan till Lettland och Litauen med deltagare från de organisationer Du nämnde. Det var en mycket lyckad resa – Agneta Lundström deltog och blev särskilt välkommen i Grobin på rådhuset, där vi bjöds på kaffe och kakor och ett tal av borgmästaren. Grobin har ansökt om att gravfälten mm i området ska få världsarvsstatus”².

Avslutningsvis bör nämnas att Jan Peder är den ende svenske arkeolog som fått Litauiska republikens förtjänstorden! Om andra svenskar utmärkts på detta sätt är obekant.

Nils Ringstedt

Nils.ringstedt@globalnet.net

² Se Nils Ringstedts reseberättelse *Samfundets resa i Birger Nermans arkeologiska spår i Gjallarhornet* 2011 nr 3.

Åter dags för Nordic TAG

Institutionen för arkeologi och antikens kultur på Stockholms Universitet välkomnar varmt bidrag till den fjortonde Nordic TAG konferensen. Nordic Theoretical Archaeology Group är en gemensam nordisk konferens för att debattera arkeologins centrala teoretiska perspektiv och angelägna frågor. Konferensen vänder sig till arkeologer inom universitet, museer och antikvariska verksamheter i hela Norden.

Temat för XIV Nordic TAG är "Archaeology as a source of theory". Inom temat välkomnas diskussioner om arkeologins potential som källa till teori - exempelvis genom att lyfta fram och diskutera aspekter av arkeologisk praktik (grävande, stratigrafi, inventerande, dokumenterande osv.). Andra aspekter där arkeologin har en särställning med stor teoretisk potential är i diskussioner om tid (t ex långtidsperspektiv, förändring och kontinuitet) och materialitet (t ex fragment, avfall, stilar, original och kopior...).

Utöver parallella sessioner i Aula Magna på Stockholms Universitet så kommer konferensdagarna 22-26 april 2014 att bjuda på spännande exkursioner, fester och den årliga middagen, denna gång på Historiska Museet.

Viktiga datum:

- 15 oktober 2013 - Deadline för sessionsförslag.
- 31 oktober 2013 – Lista med accepterade sessioner kommer att presenteras.
- 15 november 2013 – Registreringen öppnas och utlysningen för papers startar.
- 15 december 2013 - Deadline för papers.
- 1 mars 2014 – Registreringen stänger.
- 22 april 2014 – Invigning av XIV Nordic TAG.
- 23-25 april 2014 - Parallella sessioner i Aula Magna.
- 26 April 2014 - Exkursioner.

Mer information om konferensens tema finns på webbplatsen:

www.archaeology.su.se/nordictag2014

Följ oss även gärna på [facebook.com/nordictag2014](https://www.facebook.com/nordictag2014) och tveka inte att höra av er med eventuella frågor till vår e-post: nordictag@ark.su.se

Varmt välkomna till Stockholms Universitet i april!

Nyutkomna böcker om Birka

Två intressanta böcker har nyligen publicerats om Birka. Först och främst är det Björn Ambrosianis *Birka Studies Volume 9*, utgiven inom ramen för Riksantikvarieämbetets Birkaprojekt. Den andra boken har en mer populär karaktär och är utgiven av Statens historiska museum. Titeln är *Birka Nu* med undertiteln *Pågående forskning om världsarvet Birka och Hovgården*.

1. Birka Studies, Volume 9. Excavations in the Black Earth 1990 – 1995, Stratigraphy Vol. 1. Part One: The Site and the Shore; Part Two: The Bronze Caster's Workshop. Stockholm 2012.

Professor Björn Ambrosiani har nu i Birka-projektet efter många års analysarbete med stratigrafien utkommit med del 9 i serien Birka Studies. Volymen är på 328 sidor och rikt illustrerad med planer, foton och diagram. Det omfattande tabellverket i appendix omfattar 70 sidor. Boken är översatt till engelska av Alan Crozier och kostar SEK 424:- plus porto. Beställning sker på birkproj@raa.se varvid bok levereras med räkning.

Tidigare volymer i serien har varit 1. Early Investigations and Future Plans, Stockholm 1992, 2. Excavations in the Black Earth 1990, Stockholm 1995, 3. The Twelfth Viking Congress, Stockholm 1994, 4. Environment and Vikings, Stockholm and Rixensart 1997, 5. Eastern Connections, Part One, Stockholm 2001, 6. Eastern Connections, Part Two, Stockholm 2004, 7. Animal Husbandry in the Viking Age Town of Birka and its Hinterland, by Bengt Wigh, Stockholm 2001 samt 8. Tools for Textile Production from Birka and Hedeby, by Eva Andersson 2003.

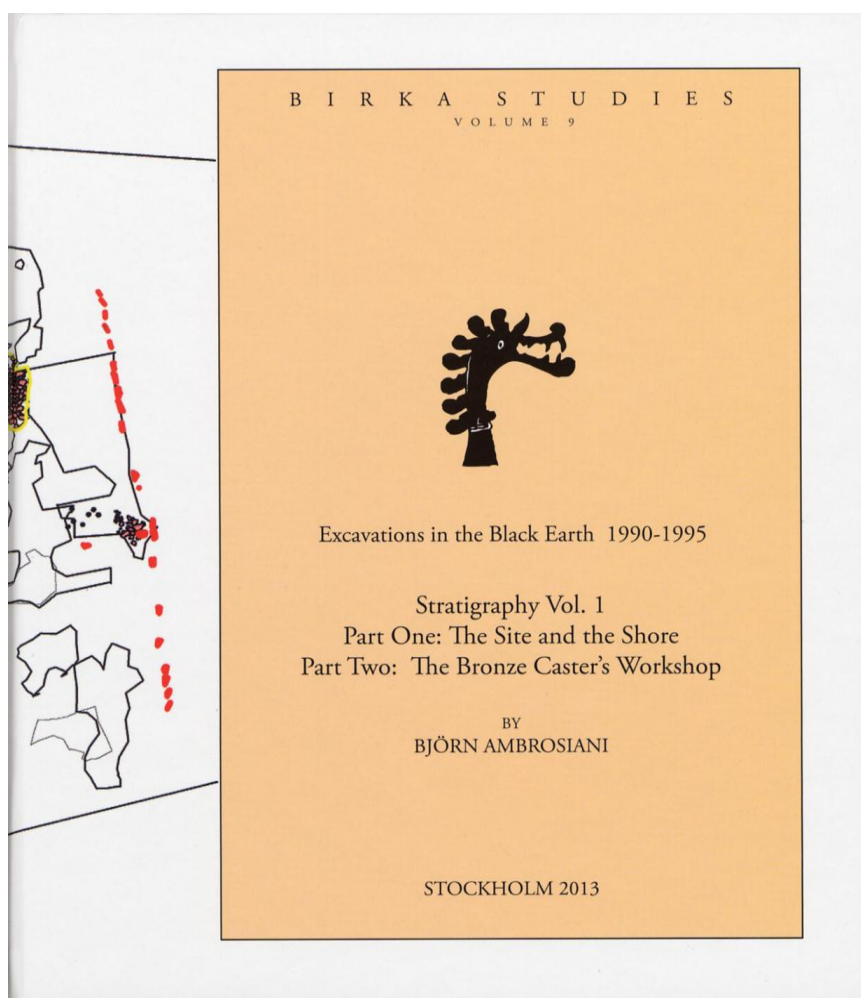
Redaktör för Studies 1 – 4 är Björn Ambrosiani och Helen Clarke och för Studies 5 – Björn Ambrosiani.

Analysen av stratigrafien har utförts i flera stadier. Det framgår av boken att det har varit ett mycket mödosamt arbete att i detalj skildra stratigrafien i det utgrävda området, ca 350 m² motsvarande ca 0,5 % av den ursprungliga bopplatsen. Fältarbetet utfördes enligt "single-context" metod, varvid varje lager dokumenterades separat som en enhet. Fortfarande återstår att analysera och publicera de övre boplatsslagen. En kommande volym tar sig an dessa.

I den volym som nu finns tillgänglig finns en detaljerad fält-dokumentation för de första fem bebyggelsefaserna omfattande främst Birkas grundläggningsskede och anläggningen av den efterföljande bronsgjutarverkstaden, ca 790 – 870 e Kr. Tiden

som täcks in är tidigt 700-tal till 860-talet e Kr. Den kommande volymen omfattar de följande 100 åren.

I det första avsnittet skildras stratigrafin i samband med grundläggning av Birka och den äldsta tiden. Olika bryggkonstruktioner och deras relation till landhöjning och strandförskjutning relateras. Verkstadstiden indelas i ett 20-tal nivåer. Det är spännande att analysen resulterar i en kronologi med ca fyraårsintervall för verkstadsproduktionen. Den omfattar alla former av föremål av brons från äldsta vikingatid. Under arbete (olika författare) är volymer som rör verkstadens produktion.

Av förordet framgår att de erhållna resultaten reser många nya frågor om förhistoriskt samhälle, något för framtida forskning att ta upp. Den noggrant utförda stratigrafin med de synnerligen detaljerade appendixen bör vara en god hjälp. Den nya stratigrafin kan också underlätta förståelsen av sättet att bygga hus, hur hushållsekonomin var utformad och hur platsen utnyttjades.

Analysen har varit särskilt svår på grund att utgrävningen ägde rum till stor del på den plats, där Hjalmar Stolpe lade sina schakt under 1870-talet. Många strukturer har

därför varit svårtolkade genom att 1800-talsutgrävningen har förstört anläggningar. I kvarvarande vallar mellan Stolpes schakt har dock spår återfunnits av vad som en gång funnits på platsen.

Den stratigrafiska analysen visar i korthet att först konstruerades en stenpir och de första tomterna omkring mitten av 700-talet. En vågbrytare anlades och senare en ny tomt på stranden ca 790. Mindre utvidgning av tomten skedde mot nordväst ca 800 – 820. Den utvidgades över gränden mot piren och nya brädgångar anlades i gränden på 820-talet. Tomten delades i en bred och en smal tomt ca 840. Under den analyserade tiden anlades och reparerades olika byggnader. Livslängden för byggnaderna har varit kort på grund av bl a bränder.

Bronsverkstaden torde ha fungerat i ungefär 70 år till omkring 860. Med de 20 nivåer som kan urskiljas är varje nivå på i genomsnitt 3,5 år. Detta är utomordentligt intressant eftersom en detaljerad kronologi har kunnat byggas upp för tillverkningen av bronsföremål mm. Kunskapen om detta har enligt Ambrosiani stor betydelse för fortsatt tolkning av smyckeskronologin i området kring Mälaren, det Baltiska området, Ryssland och Skandinavien.

Boken har mycket intressanta genomgångar av fynd och datering av dessa utifrån den stratigrafiska analysen. Detta illustreras i många tabeller, som visar fyndens fördelning på olika nivåer. Bronsverkstaden tillverkade alla slags smycken, daterade till tidig vikingatid, som påträffats i Mälarenområdet och i en stor del av Skandinavien.

Fyndmaterialet är stort – för att nämna några exempel rör det sig t ex om 6000 glaspärlor, ca 1250 bärnstenspärlor jämte ytterligare några hundra pärlor av halvädalstenstyp. Ambrosiani antyder också att det är möjligt att pärlproduktion skedde under Birkas Vendeltid. Omkring 300 vikter påträffades under utgrävningen. I de utredda lagren rör det sig om ca 200 blyvikter av olika storlekar. Keramiken är under analys av Mathias Bäck och kommer att publiceras i en kommande volym. Ca 25 000 gjutformsdelar har påträffats och ungefär 7000 – 8000 har avtryck som möjliggjort att identifiera vad som gjutits. Också detta kommer att publiceras i en volym av Ambrosiani samt tekniskt material av Torbjörn Holback.

Det osteologiska materialet omfattar 6000 kg ben. De första fyra faserna dominerades av får/get medan nötboskap tog över i senare faser. Ett annat inslag i fyndmaterialet är hasselnötskal och koproliter.

Det är ett synnerligen imponerande arbete, som författaren Björn Ambrosiani har utfört. Att det har tagit lång tid är lätt att förstå vid genomläsning av den vackert illustrerade volymen. Boken är en utmärkt utgångspunkt för ytterligare forskning och i synnerhet då den andra stratigrafivolymen har utkommit och kompletterats med de

specialböcker, som aviseras i stratigrafiboken. En ny populär sammanfattning för allmänheten baserad på de samlade resultaten borde också vara ett allmänt intresse att ta fram!

2. Birka Nu. Pågående forskning om världsarvet Birka och Hovgården. Stockholm 2012

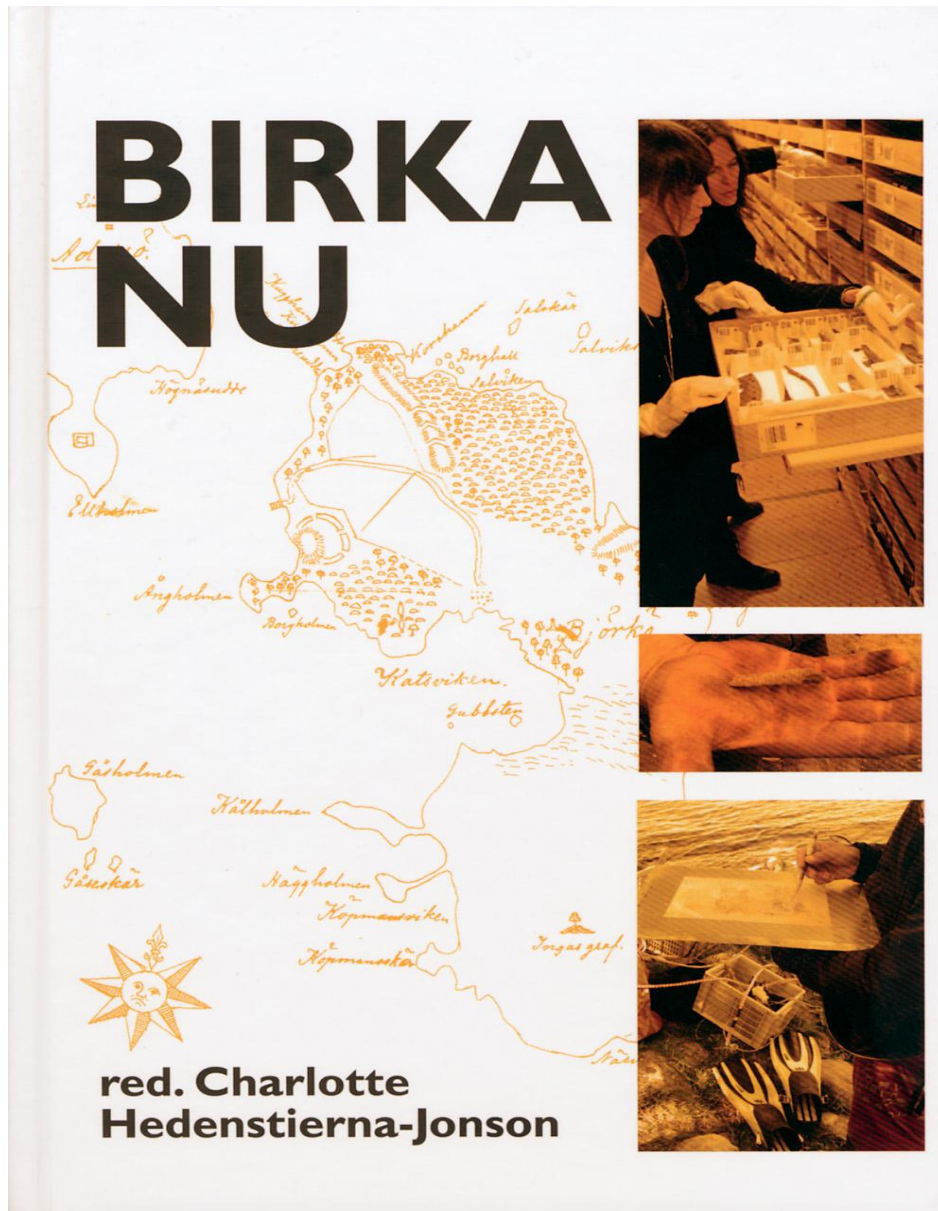
Birka Nu har redigerats av Charlotte Hedenstierna-Jonson vid Historiska museet. Av förordet framgår att två omfattande projekt kring Birka bedrivs vid Historiska museet med stöd av Riksbankens jubileumsfond. Boken är ett resultat från ett möte 11 mars 2011 som samlade en stor grupp forskare för att presentera och diskutera pågående forskning kring Birka och Hovgården - ”ett sätt att ta tillvara den stora kunskap och det engagemang som finns kring platsen”. Det kan verkligen intygas! Femton mycket intressanta och faktsäckade artiklar om olika aspekter och fynd rörande Birka ger en spännande uppdatering av Birka-forskningen.

Artikelsamlingen inleds med en sammanfattning av Björn Ambrosiani betitlad *Birkaforskning. I perspektiv av grävningarna 1990 – 1995*. Läsaren får bl a veta att 350 m² grävdes med ca 4.000 strukturer och ca 75.000 fyndposter! Artikeln sammanfattar bl a stratigrafin, som ingående utreds i Ambrosianis bok, tidigare nämnd i denna anmälan. Lena Holmquists bidrag *Never a dull moment. Om ett forskningsprojekt och samverkan med det omgivande samhället* behandlar olika projekt och grävningar, som berört bl a Birka. Här beskrivs vad som utförts av studenter och forskare vid Stockholms universitet i syfte att visa hur undervisning, forskning och samverkan med det omgivande samhället kan utformas.

Jens Lindström, Andreas Olsson och Johan Rönnby berättar i artikeln *Maritima Birka. Undersökningar av vikingastadens hamnområden* om forskningsprojektet Maritima Birka. Birka var en sjöstad. Därför är kunskaper om det maritima enligt författarna en viktig del av hur staden skall tolkas och förstås. Undersökningar har påvisat att timmer, som ligger på och i botten på viken utanför Svarta jorden, är rester efter en hamnanläggning av något slag. Ett spant har bärgats. Kulturlagret i vattnet utanför Svarta jorden är mellan 1 och 1,20 m tjockt!

Mathias Bäck understryker i sitt bidrag *På andra sidan Birka. Södra Björköes arkeologiska potential* att diskussionen om gravfälten i Grindsbacka och Kärrbacka måste föras vidare. Hur länge har bebyggelsen existerat på ön efter det att staden försvunnit? Det finns, framgår av artikeln, starkt arkeologiskt material som påvisar bebyggelse och aktiviteter på ön omkring 80 – 90 år efter stadens upphörande. I artikeln *Projektet människor i brytningstid. Skelettgravar i Birka och dess nära omland* framhåller Anna

Kjellström vikten av att närmare studera det osteologiska material som påträffats vid grävningar på Birka. Det kan vidga diskussionen och teoribildningen om kulturella och sociala aspekter som hittills mest baserats på gravgåvor eller gravkonstruktioner.

Neil Price beskriver i bidraget *Wooden worlds. Individual and collective in the chamber graves of Birka* ett nytt forskningsprojekt med syfte att skildra bl a vikingarnas kognitiva liv. Tanken är att finna förklaringar på de otaliga variationer som gravsederna utvisar. Projektet skall koncentrera sig på kammargravar och i artikeln visar han fina bildrekonstruktioner av vissa gravar. Ingrid Gustin skriver om *Birkaborna med föremål från finska fastlandet. Vilka var de?* Hon skildrar dräktdetaljer och keramik som kan anses härröra eller ha starka influenser från det finska fastlandet. Mest frekvent finns de i

brandgravarna men även flera i kammargravarna. Inte mindre än 4 % av de utgrävda gravarna har finska föremål.

Bihåleinflammation på Björkö. Om hälsorisker i urban miljö – det är Elin Ahlin Sundmans titel på en artikel som gäller forskning för att jämföra bihålehälsan hos individer begravda på Björkö med individer begravda på gårdsgravfält i Mälardalen. Michael Neiss artikel *Birka är ingen ö. Om båtgravar, barockspännen och laserskanning* visar att modern 3D – teknologi kan användas som effektivt dokumentations- och analysverktyg för föremålsstudier – exempelvis för att identifiera vikingatida verkstads-traditioner.

En intressant studie om den vikingatida dräkten samt råvarors och vattenvägars betydelse för dåtidens administrativa landskap redovisas i *Från dräkt till koppar och järn* av Annika Larsson. Ett bidrag av Sebastian Wärmländer och Linda Wåhlander tar upp *Vikingatida pärlhängen. Silvertrådens form och tillverkning*. Här redovisas resultat från analys av fyra undersökta pärlhängen.

I en lång artikel *Birka och båtsymbolen* går Gunilla Larsson igenom lämningar från bl a båtar på Birka i olika fyndkontexter. Begravning av delar av båtar kan ha en symbolisk betydelse. Skepp och utrymme ombord kan i de äldsta lagarna associeras med begreppet *fridr* – skeppen kan alltså vara manifestationer av denna frid – ett begrepp som ger skydd för handel. Linda Wåhlander, Amica Sundström och Sebastian Wärmländer beskriver i *Birkaflickans nya kläder* vad som är känt om barnkläder under vikingatiden samt hur tyger, dräkt, sömnad och mönster valdes. Allt baseras på den forskning som gjorts på vikingatida textilrester. Genom ny analys av material i dokumenterade barngravar och från gravar med icke analyserade textilrester kan mer kännedom erhållas om vilka slags klädesplagg som användes av barn.

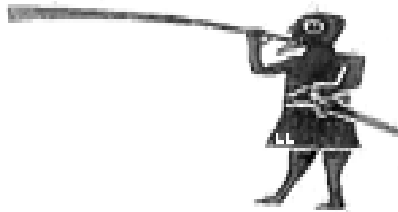
Torun Zachrisson har i artikeln *Birkas borg. Plats för kyrka och biskopsborg?* en intressant hypotes. Birkas borg kan jämföras med ett ”domkyrkoområde” – en plats där en kyrka placerats ”på det kala, höga berget, ovanför den lägre liggande täta bebyggelsen av stadskaraktär”. Det var nämligen ett mönster som var gängse i de trakter från vilka Ansgar och biskop Gautbert kom! Var det alltså på höjden som kyrkan anlades?

Boken avslutas med artikeln *Birkafolket* av Charlotte Hedenstierna-Jonson. I projektet *Birka, Rus och Nordiska gentes* vid Historiska museet skall en ny och fördjupad syn ges på vad Birka representerar, hur man kan definiera dess befolkning och vad detta utsäger om vikingatiden. Människorna står i fokus för projektet. Birka och dess befolkning är enligt Hedenstierna-Jonson ett synnerligen lämpligt studieobjekt vad gäller gentes och identitet.

Birka Nu är en bok med många infallsvinklar på Birkaforskningen. Boken är rikt illustrerad och med vackra färgbilder. Den rekommenderas till alla Birkaintresserade!

Nils Ringstedt

Nils.ringstedt@globalnet.net

Rosa och Valters Tengborgs stipendiefond

Rosa och Valter Tengborgs stipendiefond utdelar resestipendier till yngre svenska arkeologer som vill delta i undersökningar eller bedriva studier utomlands och till yngre utländska arkeologer som vill delta i undersökningar eller bedriva studier i Sverige.

Stipendierna utdelas företrädesvis till yngre forskare. Behörig att söka stipendium är den som arbetar inom Samfundets intresseområde och innehar minst 60 poäng i arkeologi eller angränsande ämne (för utländsk sökande motsvarande kompetens).

Disponibelt belopp för 2014 är 20 000 kronor.

Ansökan skall innehålla uppgift om ålder, examina, resans syfte, plan och beräknad kostnad. Det finns ingen speciell ansökningsblankett. Resan skall påbörjas senast sex månader efter stipendiets utdelande. Kortfattad reseberättelse skall skickas in till Samfundets styrelse senast två månader efter resans slut. Samfundet kan komma att begära att arbetet och resultatet skall framföras muntligen vid Samfundets årsmöte i april 2014.

Ansökan sändes till stipendiesekreterare Anna Kjellström, Osteoarkeologiska forskningslaboratoriet, Institutionen för arkeologi och antikens kultur, Lilla Frescativägen 7, Stockholms universitet, 106 91 Stockholm.

Sista ansökningsdag är 31 januari 2013

Beslut meddelas på Samfundets årsmöte i april 2014.

Sök ett stipendium från Svenska Fornminnesföreningen

Du som önskar stöd för forskning på doktorand- eller högre nivå inom föreningens intresseområden, d.v.s. arkeologi och medeltidsforskning (historisk eller konstvetenskaplig) inklusive urkundsutgivning och numismatik kan nu söka ett stipendium ur föreningens fonder om högst 5000 kr. (Enskilt fondnamn anges ej).

Ansökan avseende 2014 års stipendier och skall obligatoriskt innehålla

- uppgift om Ditt personnummer samt postgiro- eller bankkonto-nummer. Utöver Din postadress är vi tacksamma om Du också meddelar din mailadress.
- kortfattad redogörelse beträffande forskningsuppgiftens art, målsättning och tänkta genomförande.
- uppgift om Du tidigare beviljats anslag ur någon av föreningens fonder och om medel för samma ändamål erhållits tidigare eller söks samtidigt från annan fond.
- uppgift om forskningsuppgiften ingår i doktorandarbete.

Ansökan skickas i ett exemplar till Svenska Fornminnesföreningens stipendie-sekreterare Jan Peder Lamm, Kostervägen 7, 181 35 Lidingö och skall vara föreningen tillhanda **senast den 15 januari 2014. Särskild blankett erfordras ej.**

Gjallarhornet

Deadline för nästa Gjallarhornet är den **30 november**. Bidrag skickas till Ola Wolfhechel Jensen, helst med e-post: ola.jensen@raa.se

Alternativt: Ola Wolfhechel Jensen, Riksantikvarieämbetet, Box 5405, 114 84 Stockholm. Gjallarhornet distribueras numera endast via e-post som pdf. Alternativt kan den hämtas på Samfundets hemsida som för närvarande håller på att byggas om.